

Religijske tradicije i filozofske rasprave već tisućljećima pokušavaju objasniti što se događa nakon smrti, smrti koja se definira kao prestanak svih bioloških funkcija živog organizma. No, svi se slažu oko jednog – da će svatko od nas jednom umrijeti. Nova znanstvena teorija i tu činjenicu dovodi u pitanje.

Znanstvenici navode da smrt nije konačna kao što mislimo, a dr. Robert Lanza, glavni znanstvenik te direktor tvrtke “Advanced Cell Technology” (ACT) i docent na Institutu za regenerativnu medicinu na Medicinskoj školi Sveučilišta Wake Forest, na svojoj web stranici objašnjava zašto je to tako.

Jedno od načela kvantne fizike jest da se određeni događaji ne mogu previdjeti sa sto postotnom sigurnošću. Naprotiv, postoji niz mogućih događaja od kojih svaki ima različitu vjerojatnost pojavljivanja. Prema takozvanoj interpretaciji brojnih svjetova (“many-worlds” interpretation) svaki od ovih događaja zapravo predstavlja po jedan svemir, odnosno svijet. Takvo gledište podupire i nova znanstvena teorija biocentrizma, koju uvodi sam Lanza, a prema kojoj postoji beskonačan broj paralelnih svjetova. Sve što se ikad moglo dogoditi odvija se u nekom od tih svjetova. Primjerice, ako smo pri biranju fakulteta imali četiri moguća izbora, iako mislimo da smo odabrali samo jedan, sva su se četiri scenarija zapravo odvijala, ali svaki u jednom od paralelnih svjetova.

Svi ti svjetovi postoje istodobno, bez obzira što se događa u njima, no smrt ne postoji ni u jednom od tih scenarija. Lanza zaključuje da, iako su naša tijela osuđena na samo-uništenje, onaj subjektivni osjećaj življenja “Tko sam ja?” tek je energija od 20 vati koja izvire iz mozga. S obzirom na to da je jedan od najsigurnijih znanstvenih zakona da se energija nikad ne gubi, ne može se uništiti ni stvoriti, znači da ni energija osjećaja življenja ne odlazi sa smrću. Pitanje je prelazi li iz jednog oblika u drugi?

Lanza, jedan od vodećih svjetskih znanstvenika, navodi rezultate poznatog eksperimenta s dvostrukim prorezom .
Znanstvenici promatraju česticu koja prolazi kroz dva proreza u barijeri i tada čestica mora “odabrati” hoće li proći kroz jedan ili kroz drugi prorez. Međutim kad znanstvenici ne promatraju česticu, one se ponašaju poput vala i mogu istovremeno proći kroz oba proreza. Dakle, čestica mijenja svoje ponašanje ovisno o tome da li je netko promatra? Budući da je to nemoguće, odgovor je jasan: stvarnost ovisi o našoj percepciji, ona nije objektivna.

U novijem istraživanju objavljenom u časopisu Science dokazano je kako znanstvenici mogu retroaktivno promijeniti nešto što se dogodilo u prošlosti. Korištena je drugačija verzija prethodno opisanog eksperimenta, s tim da su eksperimentatori odlučivali hoće li upaliti ili ugasiti sklopku koja otvara jedan prorez (a time su i odlučivali hoće li se čestica ponašati kao val ili kao čestica), ali tek nakon što je čestica prošla barijeru. Pokazalo se da je ono što je eksperimentator odlučio u tom trenutku utjecalo na to kako se čestica ponašala u prošlosti, kao da je čestica “pročitala misli” eksperimentatora.

Ovo je dokaz kako vrijeme nije linearno kao što mislimo. “Sve što trenutno vidimo i doživljavamo zapravo je vrtlog informacija proizvedenih u našem mozgu, a vrijeme i prostor samo su sredstva pomoću kojih ujedinjujemo sve te informacije unutar istog okvira”, ističe Lanza. Znači da zapravo živimo u bezvremenskom i besprostornom svijetu, a u takvom svijetu smrt ne postoji. Čak je i Albert Einstein priznao kako je njegov stari prijatelj “otišao s ovog čudnog svijeta malo prije mene. To ne znači ništa. Ljudi poput nas… shvaćaju da je razlika između prošlosti, sadašnjosti i budućnosti zapravo samo jedna tvrdoglavo uporna iluzija”.

Besmrtnost ne znači stalno postojanje u svijetu bez kraja, već ona živi izvan vremena.

Izvor: RobertLanza

Preneseno sa: http://znanost.geek.hr/clanak/da-li-smrt-postoji-znanstvenici-navode-da-smrt-nije-konacna-kao-sto-mislimo